

gjældende, at Handelen var sluttet, og at det, at Medkontrahenten i London ikke opfyldte den, var Noget, der ikke i og for sig vedkom ham. Navnlige vedkom det ham aldeles ikke, at Regjeringen bestemte sig til ikke at prøve paa at gjøre sin Ret gjældendeovre i England; det influerede slet ikke paa hans Stilling. Jeg tror derfor, at Flertallet hellere skulde have indskrænket sig til den første Ros, det har givet Ministeren, end at tage den paafølgende Dadel med. — Der er et Par andre Punkter, som ere af underordnet Betydning, og som jeg derfor springer over. — Heller ikke skal jeg dvæle ved den Differens, der er imellem mig og Flertallet med Hensyn til § 21. 1. A. 2., Tillæget til Medhjælpsnummer. Jeg kan saa meget bedre undlade dette, som den ærede Kirke- og Undervisningsminister allerede har sagt det i denne Henseende Fornødne, og jeg kunde saa meget daarligere indlade mig paa selv at udvikle min Opfattelse deraf, som jeg ikke vilde kunne gjøre det, uden atter paa dette Punkt at rette et stærkt Angreb paa den vedkommende Statsrevisor, hvilket den ærede Formand jo har ment ikke at burde tilstede. Jeg skal kun bemærke, at det vel iøvrigt tilstrækkelig vil fremgaa af, hvad jeg her har bemærket, hvorledes den ærede Statsrevision paa dette Punkt har virket. — Jeg kommer da til et tredje Punkt. (Udbrydelse af Ordføreren). Den ærede Ordfører bemærker til mig, at man i Dag vil forbigaa de Udsættelser, der ere gjorte ved Krigsministeriet, og hvis jeg tør formode, at det Samme er Tilfelde med Hensyn til Marineministeriet, vil der for mig ikke være Videre at bemærke i Dag. Det Punkt, som jeg især vilde have dvælet ved, og hvortil jeg maa forbeholde mig, hvis det skal udelukkes i Dag, senere at komme tilbage, fordi jeg tillægger det en overordentlig Bægt, er Flertallets Henstilling om at give Statsrevisionen en teknisk Assistance. (Udbrydelse af Ordføreren). Da den ærede Ordfører imidlertid nu opfordrer mig til at udtale mig herom, skal jeg gjerne gjøre det. Det vil ses, at Flertallet har henstillet, at der skulde gives Statsrevisionen en teknisk Assistance for at sætte den i Stand til at kontrollere Arbejderne paa Bærftet, eller, som det endog hedder: „i Stand til at skaffe Rigsdagen de fornødne Oplysninger, der udtrædes for at udøve en virksomere Kontrol.“ Det er altsaa end ikke for at Statsrevisionen selv skulde kontrollere, men for at Statsrevisionen skulde være et Slaas Organ til at skaffe Rigsdagen de fornødne Oplysninger, som den maatte behøve til at udøve en saadan Kontrol med Administrationens Details. Jeg har allerede tilladt mig at gjøre opmærksom paa, hvorledes man ved dette Forslag i hoi Grad snerper sig fra det Formaal, som er Statsrevisionen anvist ved Grundlovens § 50 og ved § 4 i Instrugen for Statsrevisorerne. Grundlovens § 50 siger, at det er Revi-

sionens Opgave at gennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted. De kunne forbre sig alle fornødne Oplysninger og Afstykker meddelte. — Det aarlige Statsregnskab med Revisorerne Bemærkninger forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning, og Instruens § 4 siger: „Statsrevisorerne gennemgaa Statsregnskabet med det af Grundlovens § 50 betegnede Formaal og paase derfor, at Regnskabet og dets Posteringer nøie slutte sig til Finantslovens Bevillinger paa de enkelte Konti. De afgive derefter en Betænkning om Resultaterne af deres Undersøgelser og med Oplysning om de forefundne Uoverensstemmelser mellem Finantsloven og Statsregnskabet.“ Til at Statsrevisionen kan opfylde den Fordring at paase, at ingen Udgift har fundet Sted, som ikke havde Hjemmel i Finantsloven, at Indtægterne ere komne ind, og at Regnskabet og Finantslovens Poster slutte sig nøie til hinanden, forekommer det mig virkelig ikke, at der behøves nogen teknisk Assistance med det Hverv, at gaa paa Bærftederne og kontrollere Arbejderne. Komme vi først ind paa denne Vej, er det aldeles uoverfskueligt, hvor man vil ende, og det er egentlig det, som for mig er det Bigtigste ved dette Forslag. Ganske vist vilde jeg modsætte mig det, og med Styrke modsætte mig det, selv om det kun havde Hensyn til og kun kunde have Virkning og Indflydelse paa det nævnte Punkt; men det er ganske indlysende, at dette Forslag kun er det første Skridt til et Forsøg paa at skabe en Slaas Overadministration her i Landet, at skabe en ved Siden af den almindelige Administration gaaende kontrollerende Administration. Af hvilken Grund skulde det være nødvendigt at have en saadan teknisk Assistance? Er det for at paase, at de Udgifter, der bevilges paa Finantsloven, virkelig ere blevne anvendte til de Formaal, til hvilke de ere givne? Nei, dertil kan den ikke behøves. Naar der f. Ex. er bevilget Noget til et Pantersfib, er det klart, at man gennem Regnskabet vil kunne se, hvorvidt Bevillingen har faaet den Anvendelse, den skulde have, og dersom man vilde sætte Revisorerne i Stand til at udøve en yderligere Kontrol, maa det vel altsaa være, for at de skulde paase den Maade, hvorpaa Administrationen i det Enkelte udfører Bevillingerne, eller rettere sagt udfører de Foretagender, hvortil Bevillingerne have Hensyn. Det er hermed, at Statsrevisionen skulde give sig til at føre en Kontrol, men det blev naturligvis ikke alene paa Skibbyggertiets Omraade; dertil vilde der ikke være nogen Grund. Naar der er bevilget Noget til et Pantersfib eller deslige, skal det undersøges, hvorledes Arbeidet foregaar paa Bærftet — man maa have teknisk Assistance til at undersøge, om Skibet er godt nok o. s. v. — men det Samme maa gjælde om andre Ting.